

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: J. V.
proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje,
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice,

za účasti: 1. CETIN, a. s., sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9,
2. obec Mikulovice, sídlem Valčíkova 52, 530 02 Mikulovice,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2024, č. j. KrÚ - 101458/2023/186/OMSŘI/Be-3,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 8. 2024, č. j. KrÚ - 101458/2023/186/OMSŘI/Be-3, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu, ze dne 12. 10. 2023, č. j. MmP 134604/2023, sp. zn. SÚ 151254/2022/Bo, kterým bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále též „správní řád“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby označené jako „*novostavba rodinného domu – 1b.j. + domovní rozvody inž. sítí (elektro, voda, kanal.)*“ na pozemku evidovaném v katastru nemovitostí jako pozemková parc. č. X v katastrálním území X, neboť k žádosti o dodatečné stavební povolení žalobce ani po výzvě stavebního úřadu nepřipojil (mimo jiné)¹ projektovou dokumentaci ve smyslu § 110 odst. 4 (ve spojení s § 129 odst. 2) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále též „stavební zákon“).
2. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2024, č. j. KrÚ - 101458/2023/186/OMSŘI/Be-3, podal žalobce žalobu, v níž nezpochybňoval, že k žádosti o dodatečné stavební povolení nepřipojil projektovou dokumentaci, jak vyžaduje § 110 odst. 4 (ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona), přesto se domnívá, že měla být jeho žádost o dodatečné stavební povolení věcně projednána a následně zamítnuta, neboť dle žalobce (který je jedním ze dvou stavebníků) nelze stavbu dodatečně povolit, což má plynout ze znaleckého posudku Ing. P. M., Ph. D., ze dne 28. 3. 2023, č. 9/2023, jakož i z odborného vyjádření RNDr. F. M. ze dne 20. 7. 2023, zn. 1533/20/1. Těmito podklady se stavební úřad vůbec nezabýval a žalovaný se jimi zabýval nedostatečně, resp. z nich vyvodil nesprávné závěry. Žalobce připustil, že v situaci, kdy byl sám přesvědčen, že stavba „*vykazuje vady bránící jejímu dodatečnému povolení*“, mohl vzít svou žádost o dodatečné stavební povolení zpět, tím by ovšem „*vzal na sebe odpovědnost za posouzení otázky, zda lze nebo nelze stavbu RD dodatečně povolit*“, nadto by mu mohlo být v probíhajícím „*sporu o náhradu škody za vadné provedení stavby RD dáváno k tíži, že předem vzdal snahu o dodatečné povolení stavby*“. Žalobce je navíc přesvědčen, že pokud o žádosti žalobce nebylo rozhodnuto meritorně, nýbrž pouze procesně, nelze pokračovat v přerušném řízení o odstranění stavby a nařídít její odstranění. Žalobou napadené rozhodnutí by proto ze všech výše uvedených důvodů mělo být zrušeno a věc by měla být vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě [jež není třeba podrobně rekapitulovat, neboť jeho obsah účastníci znají, nadto v řízení byl žalovaný úspěšný, přičemž v odůvodnění rozsudku je třeba vypořádat základní námitky toho účastníka, kterému soud za pravdu nedal; ostatně rozhodnutí soudu je primárně reakcí na žalobní námitky,² teprve až v druhé řadě - a pouze

¹ Nebylo též předloženo požárně bezpečnostní řešení stavby zpracované oprávněnou osobou, závazné stanovisko Magistrátu města Pardubic, Odboru hlavního architekta, či vyjádření Vodovodovody a kanalizace, a. s.

² Jak mnohokrát uvedl Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudky ze dne 15. 1. 2021, č. j. 7 Ads 435/2019 – 34, bod 10, ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 71/2018 – 31, bod 34, ze dne 31. 10. 2019, č. j. 7 As 303/2019 – 49, bod 15, ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 74/2015 – 56, ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 Afs 174/2015 – 45), „*je to žalobce, kdo určuje rozsah a meze přezkumu napadeného rozhodnutí v podobě žalobních bodů*“ a „*správní soud je tak povinen vypořádat se pouze s žalobní argumentací*“.

tehdy, je-li to pro vyjasnění stěžejních otázek nezbytné - případně může reagovat i na vyjádření k žalobě (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 10 Afs 405/2020 – 41, bod 9)] setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru věcně správné a zákonné, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

4. Osoby zúčastněné na řízení se k věci samé nevyjádřily.

II.

Posouzení věci soudem

5. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
7. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
8. Podle § 110 odst. 4 stavebního zákona (ve znění zákona č. 225/2017 Sb.) pokud k žádosti o stavební povolení není připojena projektová dokumentace nebo pokud není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.
9. Z posledně citovaného ustanovení stavebního zákona je zřejmé, že s účinností od 1. 1. 2018 zákonodárce nejen rozšířil speciální důvody pro zastavení řízení o nepředložení projektové dokumentace spolu s žádostí o dodatečné stavební povolení, ale výslovně doplnil, že se v takovém případě žádost neprojednává. Stavební úřad není ani v řízení o dodatečném povolení stavby povinen před zastavením řízení podle § 110 odst. 4 stavebního zákona vyzývat žadatele o dodatečné stavební povolení k předložení chybějící projektové dokumentace zpracované k

tomu oprávněnou osobou (projektantem) a stanovovat mu k tomu lhůtu. Projektová dokumentace konkretizuje předmět žádosti o (dodatečné) stavební povolení a její absence je vadou žádosti o (dodatečné) stavební povolení bránící jejímu projednání. Bylo povinností žalobce k žádosti o dodatečné stavební povolení přiložit projektovou dokumentaci. Jestliže tak neučinil, nelze stavebnímu úřadu vytýkat, že žádost neprojednával a řízení o ní bez dalšího (tedy i bez dokazování) zastavil (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2024, č. j. 6 As 314/2023 – 38, bod 23), neboť mu takovou povinnost ukládá zákon, resp. zákon neumožňuje stavebnímu úřadu postupovat jinak. Jinými slovy vyjádřeno, žádost žalobce o dodatečné stavební povolení nemohla být v situaci, kdy žalobce vzdor (nadbytečné) výzvě stavebního úřadu nepředložil zákonem vyžadovanou projektovou dokumentaci (což nebylo mezi účastníky sporné), věcně projednána a řízení o ní bylo zcela správně zastaveno. To, že řízení nebylo zastaveno přímo s odkazem na § 110 odst. 4 stavebního zákona (ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona), nýbrž s odkazem na § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nemá na zákonost výroku o zastavení řízení žádný vliv (srov. opět rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 10. 2024, č. j. 6 As 314/2023 – 38, bod 21).

10. Jelikož zákon neumožňuje za okolností, které nastaly v nyní posuzované věci, o žádosti o dodatečné stavební povolení rozhodnout meritorně („*stavební úřad takovou žádost neprojednával a řízení zastavil*“), nelze správním orgánům vyčítat, že se zevrubněji nezabývaly znaleckým posudkem Ing. P. M., Ph. D., ze dne 28. 3. 2023, č. 9/2023, jakož i odborným vyjádřením RNDr. F. M. ze dne 20. 7. 2023, zn. 1533/20/1. Nad rámec nutného odůvodnění (obiter dictum) však soud dodává, že souhlasí s žalovaným, že z posledně zmíněných podkladů neplyne, že by předmětnou stavbu nebylo objektivně možno dodatečně povolit. Znalec M. v posudku uvedl, že po stavebních úpravách, které popsal v odpovědi na otázku č. 3 (strana 19 posudku), by bylo možno stavbu dokončit a následně bezpečně užívat. V odpovědi na otázku č. 4 pouze doporučil ve stavbě nepokračovat. Obdobně to učinil F. M. ve vyjádření ze dne 20. 7. 2023, sp. zn. 1533/20/1. Ani znalec M., ani F. M. však neuvedli, že by ani po provedení úprav shrnutých znalcem M. v odpovědi na otázku č. 3 (strana 19 posudku) nebylo objektivně možno docílit souladu s požadavky na výstavbu plynoucími z obecně závazných právních předpisů. V řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby není úkolem stavebního úřadu vedle hlediska technického posuzovat i aspekty ekonomické, stavební úřad neřeší spor ze smlouvy o dílo, v němž může být výše nákladů na odstranění vad díla významným faktorem při posuzování, zda je vada odstranitelná či neodstranitelná.
11. Správná není ani teze žalobce, dle které nebylo-li meritorně rozhodnuto o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby, nelze pokračovat v řízení odstranění stavby. Nic takového ze zákona neplyne. Řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná správní řízení, v nichž stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. Pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je podstatné pouze to, zda stavba byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním úřadem a nebyla povolena ani dodatečně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017–48), naopak není významné, zda byla žádost o dodatečné stavební povolení zamítnuta, nebo řízení o ní bylo zastaveno, rozhodující je, že stavba nebyla povolena ani dodatečně. Pokud tedy stavební úřad zastaví řízení o dodatečném povolení stavby, musí neprodleně pokračovat v řízení o odstranění stavby a rozhodnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2023, č. j. 7 As 220/2022 – 216, bod 20).

III.

Závěr a náklady řízení

12. Soud tedy uzavírá, že základní žalobní námitky nebyly důvodné, a proto žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
13. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
14. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemají na náhradu nákladů řízení právo (výrok III).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 21. května 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu

